

han kunde tænke sig forskellige Ordninger, som eventuelt maatte kunne lette en Overenskomst. Den ene var den, at sætte Minimum for den Formue, af hvilken der overhovedet svares Indkomstskat, og den anden Ordning var, at der i ethvert Tilfælde skulde sikres de højst beskattede en vis Brøkdæl af Antallet af Borgerrepræsentanterne som særlig Valggruppe; Tanken dermed skulde være, at der blev sikret de højst beskattede et tilstrækkelig stort Mindretal. Hvad den første Udvej angaar: at sætte Minimumsindtægten op, saaledes at man altsaa kunde tænke sig, at en fremtidig Skattelov for Kjøbenhavn gik ud paa, at der ikke svaredes Indkomstskat af en Indtægt mindre end 1000 Kr., vil jeg sige, at naar vi formodentlig i en nær Fremtid faa Spørgsmaalet om de kjøbenhavnske Skatteforhold for — der er Omstændigheder, der vistnok gøre, at vi komme til at beskæftige os med dem ret snart — kunne vi jo tage under Overvejelse, om der ikke er noget ubilligt i at forlange direkte Skat, Indkomstskat af en Person, en Familiefader her i Kjøbenhavn, som ikke har mere end 800 Kr. i aarlig Indtægt. Vi talte om det forleden Dag under Behandlingen af Lovforslaget om at fritage for Stempelaafgift de smaa Skatteydere, der kun have Lejligheder til saa og saa stort et Beløb, og jeg mente da, at det kunde være rimeligt nok at fritage dem for den Skat. Men endnu mere Anledning synes jeg, der kunde være til at sige, at de Folk, der kun have fra Haanden i Munden — dertil regner jeg virkelig Familiefædre med en ikke større Indtægt end 800 Kr. her i Kjøbenhavn, hvoraf de maaske skulde svare henimod 300 Kr. i Husleje — er det ubilligt at belaste med en direkte Skat til Kommunen. Men det ligger jo uden for denne Lov, det faa vi overveje paa et senere Stadium, og jeg synes egentlig, at det Flertal, der har stillet Forslaget under Nr. 1, kunde berolige sig med, at den Udvej er der.

Hvad derimod den anden Udvej angaar, at man skulde have en Deling af Vælgerne, ikke en Deling, som man finder den nu i Købstæderne og paa Landet, med 1 over og 1 under det halve for de forskellige Parter, og heller ikke 2 lige Hålvdele, men en Deling saaledes, at en mindre Kvotadel skulde forbeholdes de højst beskattede, maa jeg sige, at jeg ikke synes om den, fordi jeg overhovedet er imod, at man fremstiller de højst beskattede som dem, der have de særlige Interesser og endogsaa, som den ærede sidste Taler antydede, have

et Retfærdighedskrav paa at faa en overvejende eller større Indflydelse eller i hvert Fald at faa sikret et stærkt Mindretal. Her i Kjøbenhavn er det jo saa, at der betales i Indkomstskat en vis Procent af Indtægten. Her er ikke en Gang Tale om, at skatte efter stigende Skala, men der betales som Regel 3 pCt. af Indtægten. Jeg paastaar nu, at den Mand, der betaler 3 pCt. af 100,000 Kr., har ikke mere at „klage“ over end den, der betaler 3 pCt. af 1,000 Kr. Jeg bortser fra, at der finder Moderation Sted for de lavere Skatter, men lad os tage dem, der betale de fulde 3 pCt. Hvorfor skulde da de, der betale Skat af den større Indtægt, stilles bedre og have større Indflydelse? Ganske vist han yder et større Bidrag til Kommunens Udgifter, men han yder dog kun den samme Procent af sin Indtægt. Paa den anden Side kan det fremhæves, at de lavest beskattede — hvis man kan bruge dette Udtryk — virkelig have langt mere Interesse i den Maade, hvorpaa Kommunens Anliggender røgtes, end de velstaaende. For en rig eller velstaaende Mand er det mindre vigtigt for ham personlig eller hans Familie, hvorledes Kommunen ordner sit Skolevæsen, sit Fattigvæsen eller de hygieeniske Forhold, i alt Fald har det kun Interesse i mindre Grad for ham. Den mindre Skatteyder er derimod i højeste Grad interesseret i alle disse Forhold, og det er derfor urimeligt at give den højst beskattede større Indflydelse end den lavest beskattede. Overhovedet tror jeg ikke, at Forholdene her i Kjøbenhavn stille sig saaledes, at man paa den ene Side har de højst beskattede og paa den anden Side de lavest beskattede. Modsætningen er kommen frem efter ganske andre Hensyn, efter den noksom bekendte Modsætning: Højre, Venstre og Socialdemokrater, og det er virkelig ikke det samme som Modsætningen mellem de højst og lavest beskattede. Tror de Herrer virkelig, at Forholdet er det, at de rige nødvendigvis ere Højremænd og de fattige Venstremænd, eller tro de, at det vil være saaledes til enhver Tid? Jeg tror ikke, at sligt vilde være heldigt. Jeg er nu ikke nogen Ynder af, at de almindelige politiske Grupperinger og Hensyn gøre sig for stærkt gældende ved de kommunale Valg. Jeg er derfor en Ven af Forholdstalsvalgmaaden, fordi den aabner Muligheden for, at andre Hensyn end de politiske kunne gøre sig gældende, berettigede kommunale Interesser kunne komme frem, selv om de kun findes hos et Mindretal. Lad os i det hele komme bort fra al den Tale om højst og lavest beskat-